

Drugi dan: U zagrljaju Oca. Isus je lice milosrdnog Oca.

Dinamika: Svakodnevne geste - vrednovati smisao gesta iz svakodnevnog života.

Nabrojati i napisati na ploču neke svakodnevne geste: stisak ruke, smiješak, rođendanski poklon, poljubac, buket cvijeća, obiteljsko slavlje, zagrljaj.

U manjim grupama otkrivamo smisao svake riječi ili geste; (15 minuta) a potom u zajedničkom radu razmjenjujemo iskustva i nove spoznaje do kojih smo došli.

Molitva: *Gospodine, želim se sva pretvoriti u Tvoje Milosrđe da bih tako bila tvoja živa slika. O, Gospodine, ovo najveće Božje svojstvo, Tvoje neizmjerno Milosrđe, neka dospije do mog bližnjeg kroz moje srce i moju dušu.*

Pomozi mi, o Gospodine, da moje oči gledaju milosrdno, da nikada ne sumnjićim i ne sudim po vanjštini, nego spoznajem što je lijepo u dušama mojih bližnjih i pomažem im.

Pomozi mi, da moje slušanje bude milosrdno, da budem naklonjena potrebama svojih bližnjih, da moje uši ne ostanu ravnodušne za boli i žalopijke bližnjih.

Pomozi mi, Gospodine, da moj jezik bude milosrdan, da nikad prezirno ne govorim o svojim bližnjima, nego da za svakog imam riječ utjehe i praštanja.

Pomozi mi, Gospodine, da moje ruke budu milosrdne i pune dobrih djela, da svojim bližnjima činim samo dobro, a teže i mučnije poslove uzimam na sebe.

Pomozi mi, da moje noge budu milosrdne, da mojim bližnjima žure uvijek u pomoći i svladavaju vlastitu iznemoglost i umornost.

Moj pravi odmor neka je u službi bližnjima.

Pomozi mi, Gospodine, da moje srce bude milosrdno, da osjećam sve patnje bližnjeg, da nikom ne uskratim svoje srce, da iskreno susrećem i one za koje znam da će zloupotrijebiti moju dobrotu.

Ja sama zatvorit ću se u Srce Milosrdnog Isusa.

O vlastitim patnjama šutjet ću.

O, moj Gospodine, neka Tvoje Milosrđe počiva u mom srcu.

Ti Sam zapovijedaš mi da se vježbam u tri stupnja milosrđa: Prvo: djelo milosrđa – svake vrste. Drugo: milosrdna riječ – što djelom ne mogu izvršiti neka se ostvari rijećima. Treće: molitva – što ne mogu ostvariti ni djelom ni milosrdnom riječju, to uvijek mogu molitvom.

Svoju molitvu proširujem tamo, kamo ne mogu dosjeti tjelesno.

O moj Isuse, promjeni me u Sebe, jer Ti sve možeš.

Biblijski tekst za razmišljanje: Luka 15,11-32

Izgubljeni i nađeni sin

I nastavi: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: ‘Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.’ I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otpušta u daleku zemlju i ondje potrati svoja dobra živeći razvratno.« »Kad sve potroši, nastoji ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele

svinje, ali mu ih nitko nije davao.« »Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca mogu imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat će, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.' « »Usta i podje svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti.« »A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igrupa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada izide i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'«

Iz života sv. Franje

Legenda trojice drugova, 4. poglavlje

Kad je jahao nedaleko od Asiza, sreo je jednoga gubavca. A jer je od gubavaca mnogo zazirao, prisilio je samoga sebe, sjahao s konja, dao mu denar i poljubio ruku. Primivši od gubavca poljubac mira, ponovno je uzjahao konja i nastavio svoj put. Otada je počeo sve više prezirati samoga sebe, dok nije uz pomoć Božje milosti prispio do potpune pobjede nad samim sobom.

Nakon nekoliko dana uzeo je mnogo novaca i otisao u sklonište gubavaca. Sve ih je zajedno sabrao i svakom je pojedinom udijelio milostinju i poljubio ruku. Odlazeći odande, osjetio je kako se ono što mu prije bijaše odvratno, tj. vidjeti gubavce i dotaknuti ih, preobratilo u nasladu. Pogled na gubavce, kao što je rekao, toliko mu bijaše odvratan da nije htio, ne samo vidjeti ih, nego se nije htio ni približiti njihovim boravištima. Ako bi se kada slučajno desilo da je prolazio pokraj njihovih kuća ili bi ih samo video, svaki puta bi odvraćao svoje lice i rukama bi zatiskivao svoj nos. Potaknut milošću, milostinju bi im davao po kojem posredniku. No, snagom Božje milosti postao je gubavcima blizak i prijatelj te je, kao što sam svjedoči u svojoj Oporuci, među njima boravio i ponizno ih posluživao.

Ovo se Božje obećanje u cijelosti obistinilo u Franjinu životu. U svojoj Oporuci je to izrazio riječima: "Dok sam bio u grijesima, bilo mi je veoma mrsko gledati gubavce. I Gospodin me sam dovede među njih i ja sam im iskazivao milosrđe. I kad sam odlazio od njih, ono što mi se činilo mrskim, pretvorilo mi se u duhovnu i tjelesnu slast."

Razmišljanje: O sv. Franji možemo govoriti s rayličitim aspekata. Njegov zagrljaj uvijek je bio iskren i ljubazan, brižan i osjetljiv, pun poštovanja. Neumorno je ponavljao svojoj braći: „Ako dođete u jedno mjesto i ne prime vas, idite u drugo, jer vaše je naviještati mir”. Nezaboravni zagrljaj koji je Franjo u svojoj mladosti dao gubavcu, naučio ga je da su bolesti duše jednako važne kao i one tjelesne. A njih samo zagrljaj može izlječiti.

Neiscrpan je izvor Franjinih zagrljaja kojima je obasipao ne samo ljude, već i stvorenja. Sunce, Mjesec, Zemlja, biljke, crvi, stijene, vatra, za njega su istinska braća i sestre. Pomoću duhovne intuicije Franjo je naučio ono što smo mi naučili iz znanosti: da su naši genetski kodovi vrlo slični ostalim stvarnostima a to je pokazatelj da svi pripadamo istoj obitelji, i stoga je zagrljaj proširio na sve stvoreno.

Ništa od toga ne bi bilo moguće bez snažnog zagrljaja, kojim je Raspeti Isus zagrljio Franju. Bio je to radosni i bolni zagrljaj, koji ga je pratio cijelog života i, na kraju mu ostavio u tijelu svoj najomiljeniji biljeg. Ovo sigurno ne bi izdržao bez onog zagrljaja života, ne bi našao pravi put kad mu je prijetila opasnost da se izgubi, ne bi čuo radostan glas Učitelja u onoj strašnoj tišini koje je činilo se, bila spremna sve progutati. On je vjerovao, i bio je u pravu, da ako prihvati Raspetog njegov ideal je sačuvan i njegov život nikada neće izgubiti smisao.

Čovjek zagrljaja, to je bio Franjo u svom životu; to je učio svoju braću; to je ono što je ostavio kao poruku i nasljeđe. Ovo nam se može činiti kao banalan i površan način promatranja sv. Franje ali duboka tajna nalazi se u iskustvu zagrljaja koji je primio i zagrljaja kojeg je i neprestano pružao.

Kakav bi bio svijet, društvo, osoba bez istinskih zagrljaja?

Za razmišljanje i razmjenu mišljenja

Koji osjećaji su jasno izraženi u liku Oca? Na koji način iskazuje svoje milosrđe? Poznaje li mlađi sin Očevo srce? S kakvim očekivanjima se vraća nakon što je prokockao sve što je dobio? A stariji sin? Koji osjećaji promžimaju njegovo srce prema ocu i prema mlađem bratu?

Kako ti prakticiraš milosrđe prema onima koji su te povrijedili? Čeka li netko još uvijek tvoj oprost? Što ti nedostaje da bi mogao oprostiti bezuvjetno?

Što je za Franju značio zagrljaj gubavca? U čemu se očitovala promjena njegova života?

Tko su gubavci današnjice koji očekuju tvoj zagrljaj i poljubac?
Na kakav zagrljaj te poziva ovaj tekst?

Završna molitva: Bože Oče dobri, želim razmišljati o tvom milosrdiju koje izražava tvoju samlost i suočavanje poput majke i oca: milosrđe koje prihvaća, koje grli, oprša, obnavlja i čini sve novo. Želim razmatrati tvoje strpljenje, nadu i neumorno iščekivanje povratka nezahvalnog i izgubljenog sina. Želim razmatrati tvoju ljubav, koja ignorira зло i gleda grešnika uvijek novim očima, nevinim očima djeteta, bez predrasuda i osuđivanja, bez ljutnje, očima koje isijavaju samo dobrotu. Želim

razmatrati tvoju beskrajnu ljubav, koja sve opravdava, svemu se nada, sve podnosi, samo da bi vidjela novo rođenje svoga sina, smrtno ranjenog grijehom. Bože, dobri Oče, ti si savršena ljubav. Ti si ljubav bez mjere. Ti bezuvjetno praštaš. Želim razmišljati i zahvaljivati. Molim te prihvati me, zagrli i mene, oprosti mi i obnovi me i učini novim stvorenjem. Amen.